

42

શ્રી સત્યતા નાટકનાં ગાયનો.

શ્રી “મનહર આર્ય નાટક સંભાળ” માટે

રચનાર,

મણીશંકર ત્રીભુવન ત્રીવેદી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મહેતા જયરામભાઈ અને આર.

અમદાવાદ,

શ્રી જૈન વિદ્યાવિજય પ્રેસમાં શા. મુનીલાલ

અમથાશાએ છાપ્યું.

પ્રથમાવૃત્તિ

પ્રત ૫૦૦૦

સંવત ૧૯૬૯

સને ૧૯૧૩

કર્મત ૦-૨-૦

ગુજરાત વિધાપાઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

૪૪૩૧

(આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ટ પ્રમાણે રજીસ્ટર
કરાવી સર્વ હક માલિકાએ સ્વાધીન રાખ્યો છે માટે માલિકાની
પરવાનગી સિવાય કોઈએ છાપવું, છપાવવું, વેચવું કે
વેચાવવું કે ભજવવું નહીં.)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કાપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૪૩૧ વાર્ષિક

પુસ્તકનું નામ રાખના ૧૧૨૩૧, ૩૧૫૧

પિાપ્ય ૨૦૦૦

નાટકના પાત્રોનાં નામ.

સુબ્બણ્ણસિંહ—રાજનગરનો રાજા.

શેરસિંહ—સદરહુ રાજાનો એક નીમકહરામ સરદાર.

છત્રસિંહ—સદરહુ રાજાનો એક નીમકહલાલ સરદાર.

સામતસિંહ—મુલતાનનો રાજા.

કાસામ—એક વકાદાર સરદાર

ગુલામ—શેરસિંહનો માનીતો હબ્બમ.

પસવો—ગુલામનો છોકરો.

પ્રભાવતી—રાજા સુબ્બણ્ણસિંહની પુત્રી અને છત્રસિંહની ભવિષ્યની સ્ત્રી.

સુકેશી—શેરસિંહની સુશીલ સ્ત્રી.

બુઢી—એક ધરડી ફેશનેબલ આરત.

પશી—બુઢીની પૌત્રી.

ચંપા—એક નાયકા, શેરસિંહની પ્યારી.

સિવાય નરમો, સરદારો, દરબાસીઓ, સીપાઇઓ,
જનમંડળો. જનડીઓ, સાહેબીઓ વગેરે.

શ્રી.

શ્રી 'સત્યતા' નાટકનો ટુંક સાર.

સીન ૧ લો (સુત્રધાર, નટી, મંગલાચરણ વસ્તુમુચન)
રાજ્યદરબાર, રાજ્યલે બી શે-સીંહ સરદારનું
આજ ખેસતા વર્ષના દરબારમાં રાજનું ખુન
કરવાના ઇરાદાથી ગુપ્ત પદ્મણુ સાથે દાખલ
થવું, પદ્મણુને છુપાવવી, દરબારનું ભરાવું,
શેરસીંહના અધમ વીચારો; તેના નાના ભા-
ઈનો સદુપદેશ; પરીણામે રાજનું ખુન. છ-
ત્રસીંહ બચાવ કરવા જાય છે, છુપી પદ્મણુ
છાપો મારી દરેકને તાબે કરવા છત્રસીંહનું
નાશી છુટવું.

(ટેબલો).

સીન ૨ નો : સ્તો—ફેસનપર મરી ફીટનારી એક ખુ-
દીનો પ્રેમ માટે પોકાર, તેની પૌત્રીનો ઉપ-
દેશ ખુદીનો ધગધગતો પ્રેમ, ઇશ્વર તમા-

મની આશા પુરી કરવા ખંધાયેલો છે એવા ઠરાવવાળી ખુઠીનો દઢ વીચાર રાજ્યનો માનીતો હજમ શુલાખ, કેવી રીતે પ્રેમ કરવો તે વીચારમાં પોતાના દીકરા સ.થે રકઝક કરતો આવે છે ખુઠીના ભેડાપરથી ભુલાઈ આશક બનવું.

સીન ૩ બે જંગલ—રાજાની લાશને જંગલમાં મહાત થયેલ છત્રસીંહ અગ્નિદાહ દેતો નજરે પડે છે. રાજ કન્યા પ્રભાવતીનો અફસોસ છત્રસીંહની હીંમત આશ્વાસન આપી બાપ સાથે બળી મરનાર રાજ્ય કન્યાને વેર લેવાના સોગંદ બાધ અટકાવે છે. દેવ યોગે શેરસીંહની પત્ની સુકેશી પીયરથી પાછી આવતાં આજ જન્માએથી નીકળે છે પતી કાર્યથી વાકેફ થઈ પોતાની નારાજી દરશાવે છે છત્રસીંહે વેરના વીચાર બહેર કરવા સતી ધર્મ પરાયણ સુકેશી પતી જીંદગી બચાવવાનું વચન માગી લેછે, બાદ જવું શેરસીંહે છત્રસીંહને પકડવા મોકલેલ સરદારનું આવવું. લડાઈ, સરદારની હાર તથા હાર થવું.

(ટેબલો).

સીન ૪ થો રસ્તો—શેરસીંહના જુદમી રાજ્ય દોરથી કંટાળેલી રધયત તરફથી વૃદ્ધ માણ દીવાનનું અરજ લઈ આવવું શેરસીંહનો ક્રોધ બહાદુર વજરે સાચા બોલથી કાન ઉઘાડવા કોશેશ કરવી શેરસીંહે તેને નોકરીથી દુર કરવો.

સીન ૫ મો બગીચો—એક ગુલામર શેરસીંહ ગુલે છે તેની રખાત ચંપા નાયકાની ઉશ્કેરણી શરા બની મહેફીલ બાદ રાણીનું આવવું શેરસીંહે પોતાના કામો બહાર કરી પુલાવું; રાણીનો ઉપદેશ. પ્રેમમાં જેર શેરસીંહે તેનો તીરસ્કાર કરવો રાણીનું જવું બાદ ચંપાએ છત્રસીંહ તથા સુકેશીની નીરદોશ મુલાકાતને બચાવી. ચારના રૂપમાં સમજાવવી કાચા કાનનો શેરસીંહ ભંભેરાઈ રાણીને કેદ કરવાનો હુકમ આપે છે બાદ ખુન કરવા ઠરાવ. માણ દીવાનની જગ્ય એ કાયમ થયેલ કેપ્ટન કાસીમે છુપાઈ સાંભળવું. રાણીને બચાવવા વીચાર.

સીન ૬ ઠો (રસ્તો)—પોતાના બાપની ઘેલછાપર દંડાકરાનું હસવું બાદ ગુલામનું આવવું ખુટની

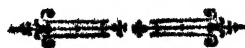
ખેરનારીપર પ્રેમનો સ્ત્રીમ ખાલી કરવો તથા
કસમ ખાવા. કર્મ સયોગે તે બુટની ખેર-
નાર પેલી બુઢીજ નીકળી પ્રેમ શ્રંગારમાં
અંગાર હાથના કરી હેયે તથા બુનો બટારો
માથે પડવો.

સીન ૭ મો રંગલ—છત્રસીંહ અન પ્રભાવતીનો જંગ-
લમાં નિર્દોષ પ્રેમ, કાળને આવી સુકેશીપર
આવેલી આફત બહેર કરવી, તાત્કાળિક બ-
ચાવ કરવા છત્રસીંહ જવું.

(સીન બદલાય છે.)

જેલમાં સુતેલી સુકેશીનું બુન કરવા શેરસીંહ કાળા
લીબાસમાં હાબલ થાય છે, પ્રેમને બહેમની લડત, સુકેશી
નીર્દોષ ભાસવી, બાદ ચંપાચે આવી પાછો બહેમનો અગ્ની
સતેજ કરવો, બુનની તૈયારી, અકસ્માત છત્રસીંહનું આ-
વવું તથા તેની છુટેલી ગોળીથી ચંપા હાર, બંને ભા-
ઈની રકબક, શેરસીંહની હાર, સુકેશીયે પતી તરફ વ-
ફાદાર રહી જીંદગી બચાવવી, છતાં પણ નીચ ઉપકારનો
બદલો અપકારથી આપી સુક્તીસર બંનેને કેદ કરે છે.

(ટેબલો.)

(૯)

અંક બીજો.

સીન ૧ હેલો જંગલ--છત્રસીંહ ન આવ્યા, એ ચીંતામાં રાજ્યકુમારી, છત્રસીંહ કેદ થયાના ખબર વજ્ર મારફત મળે છે, ગલરાટમાં બધારો, વજ્રની ધીરજ.

કાસીમનું આવવું. છત્રસીંહના છુટકારાની તરફી

સીન ૨ બે લગ્નમંડપ--ગુલાબનાં ખુદી સાથે લગ્ન.

સીન ૩ બે કાળા પથ્થરની જેલ--એક સખત સફંચા માં છત્રસીંહ સીકડાયેલો નજરે પડે છે, કાસીમની મદદથી સુકેશી રાણીનું છુટા થવું અને સુકેશીએ છત્રસીંહને છોડવો, જવા તૈયાર થવું; અચાનક શેરસીંહનું આવી ચડવું રાણી સુકેશીનું ખુન, છત્રસીંહ ફરી કેદ, કાસીમની ગોઠવેલ તરફી પ્રમાણે પ્રભાત આવવું, ચુકતીથી છત્રસીંહને છોડાવવો.

સીન ૪ થો--રાણી સુકેશીના ખુનની તેના પીતા સામ-તસીંહને ખબર પડવાથી ઉશ્કેરાય છે, શેર-

(૧૦)

સીંહને ઠાર કરવા વિચાર, વજીર (માણ
દીવાન) ની સાચી ચલાહ.

સીન ૫ મેા જંગલ—જંગલમાં પ્રભાવતીને ઝોળવા ની
કળેલ શેરસીંહ, અચાનક પ્રભાવતીને મુકામે
આવી ચડવું, અધારી રાતને લીધે અન્ય
સ્ત્રી શમજી પુરી ન ઝોળખી ફક્ત રૂપ પ-
રથી ખ્યારની માગણી, પ્રભાનો તિરસ્કાર,
આખરે બળાત્કાર, બચાવ કરવા જતાં છત્ર-
સીંહ ફરી કેઢ,
(ટેબલો)

સીન ૭ મેા વેરાન જંગલ—છત્રસીંહની કતલ શેરસીંહનેા
પ્રભા પ્રત્યે ખ્યાર સાચા પ્રેમીને છાજતા પ્ર-
ભાના ઉદગાર; સાથે તેને પણ કતલ કરવા
ફરમાન સામતસીંહ-હુતેમ માણ દીવાનથી
બચાવ શેરસીંહ કેઢ.

ટેબલો.

૪૪૩૧ . (૧૧)

અંક ૩ ને.

સીન ૧ લો રસ્તો—શેરસીંહ પકરાવામાં તેમજ પદબ્રહ્મ
થવામાં મતભેદ, અક્ષરોમાં ઝઘડો થવો,
સામતસીંહે આવી દરેકનું સત્ય સલાહ
આવી

સીન ૨ ને બગીચો—પ્રભાવતી આજે સુખનો સમય
આવ્યો તેના અનંદમાં સખીયો સાથે વી-
નોદ છત્રસીંહનું આવવું, દેશ જવા તઈયારી.

સીન ૩ ને—ખુદ્દી સાથેના લગ્નનો નીકાલ, છોકરાં છો-
કરીના લગ્ન, તેમજ આદરમેનોનો ફેંસલો,
જુરી, પશ્ચાતાપ અને પ્રાયશ્ચીત.

સીન ૪ થો જેલ—શેરસીંહ જાજરમાં જઈડાયલો, ન-
જરે પડે છે, રત્ની બળે પણ વળ ન ટળે,
ખુર્નીના અધર્મી હિદગાર, સુકેશીના સુક્ષ્મ
આત્માની મુલાકાત, ઉપદેશ, પત્થરપર પાણી

લાસ્ટ સીન ૫ મો.—પ્રભાવતીને તાજપોશીનો દરબાર,
છત્રસીંહની સાથે લગ્ન, શેરસીંહને માફી

(૧૨)

પણ વ્યર્થભર કચેરીમાં પીસ્તોલ ખાઈ શેર-
સોંહનો આપઘાત.

શાંતી !

શાંતી !

શાંતી !

સત્યમેવજયતે.

હી.

સહી મણીશંકર ત્રીભોવન.

ત્રીવેદી.

ત્રાપજકર.

મનહર આર્ય નાટક સમાજ માટે.

શ્રી સત્યતા

નાટકનાં ગાયનો.

મંગળાચરણ.

૧

સુત્રધાર—ૐ હરી મંગલકારી તું નાથ સદા સુખદા નમુ

તું જ્ય જ્ય હર શાંતીથી તાપટળે જનનાં રહુ

સકલ જગત જીવન પ્રાણુ

અકલ અગમ કૃતી અજ્ઞાણુ

તારણુ તું મારણુતું

કરણુતું પાલકતું

નવીન કૃતી રસમય કરતું,

ૐ

૨

ખાળાઓ—ક્યાંછે સાચા ક્ષત્રી શરૂ સત્ય વચન વદતા,

પરદુઃખ ભજન પરદુઃખ માટે શીશ કહુલ કરતા;

સત્યતણી શમશેર ધર્મની ઢાલ હાથ ધરતા,
આ સંસાર રણે શરવીર નર જ્ય જ્ય જ્ય જ્ય કરતા.
વિરનર વિગ્ન સંસાર સારમહુ પેંશી ગયો પાતાળ દેખાયે
દુષ્ટ કર્મ કરનાર. ક્યાંછે.

નીચ હશમી નરકાયર અભીમાન ઉર ધરતા
કરે બહુ વ્યભીચાર મુરખના સરદાર
કપટ મમત મહીં તે મરતા. ક્યાંછે.

૩

કુંવનીયો—મોહન પ્યારી પ્યારી ચીતવનમેં
દુઃખ ભરી ખીત ગર્ભ રયન નરે
નિર્લજ નશ્ટ નિડર મનરે
જાઓ જાઓ જાઓ ધર સોતનકે
દુમ કપટી કુંજખીહારી સોતનકો છતીયન ધારી .
આલમ ખીછડે અંખીયનસે. મોહન.
મુતું નહિં મયેં તોરી પરોકાહે પૈયાં મોરી
નહિં મયેં બારી ભોરી કહો 'કયું કરજેરી
માનેન રાધે ગોરી છો રોજી બારાજેરી. આલમ.

૪

બુઢી—જાઉં મીલાવું પ્રેમી કામ રંગીલો ચાર

છોકરી—ધીક બળી ગયો અવતાર

બુઢી—નીકળ નીકળ જા નીમાણી તારૂં

મોહુ અહોંધી બાળ.

જાઉં

છોકરી—ધુળ શાને નાંખે ઘોળામા
જરી વીચાર જરી વીચાર

બુઢી—તીકળ ખહાર

પ્રેમ રંગે હું ભીજાણી બની અલખેલી નાર. જાઉં

૫

બુઢો—ઘટકે લાલા બની જસું પરણી પ્રેમી થાશુ

છોકરો—પાછળ પોકારીશું રામ બોલો રામ

બુઢો—છનનનન છનનનન ભોં ભોં

વાજાં વગડાવીશું

લાલ.

હો લગન

થઈ મગન

પીવા છે મન દેશી રમ.

૬

પ્રભાવતી—આંસુ ભરી આંખલડી રાતી કરી આજ રડી રડી
તારે માથે વિપત્તી શી આવી પડી આ. આ.

આજ જોઈ ખરી મેં તમ બહાદુરી

બાળા શાંતી ધરી વિચારો દીલ જરી

ફેફટ મરો ઝૂલી વાતે વળી.

આંસુ.

૭

નાયકાઓ—જુલો ધીરે ધીરે પીયુ પાતળીયા પ્યારી જુલાવે
અલખેલા રંગ રસીયાજી રસજામ ઉડાવો વાલમજી
રસભર જોખનનો હીડોળો આ હોતે કરી

(૧૬)

રાણુણા સ્નેહનણા રેશમની દોરી ધરી
હળુરમાં હાલી હાજર હોચોળું હું ધીરી ધીરી
પ્રીયતમ પ્રેમ તણે પાલો પુરો પાડે ભરી
રીઝાયું રંગમા કિમ ગ સમમા
વધ્યો અનંગ આ અંગે અંગે

ગુણો

૮

અ'પા—તીખે હવે ગજ ખીલારે ગગ જાઈગે નયનાં
હારે ગગ જાઈગ નયનારે બાધ જાઈગે નયનાં
નયનન સયનન ધાયત કીનો
માન ખીદેશી મોરા કહેના કહેનારે.

લગ.

(હાલો)

આવન આવન કહે ગયે આર કચ્છરે કાત અતેક
ગીનતા ગીનતાં ગીસ ગઈ હારે કિગલીયુકી રેખ.

(હાલો)

સોના લાવન પી ગયે સુના કર ગયે દેશ
સોના મીલાન પી મીલે રૂપા હો ગયે કેશ
રૂપા હો ગયે કેશ રાય રગ રૂપ ગમાયો
ભાઈ હલદીકે રંગ પીમુ અજાહું નહીં આયો.

૯

મુકેશી—ધીક ધીક મુરખા મોહ પામી પરભામાને ભજતા,
નારી પોતાની ને તજતા

(૧૭)

કરમ કાળાં કુડાં કરતાં, પરાયુ સુખ જોઈ બળતા;
અનાચારની ઝેરી ઝાળમાં પતગ મર્ધ પડતા.
પલકમાંહી સળગી મરતા.
પ્રપંચની બાજી રમાતાં બડકા ઉઠે બહેમના,
પછી પૂજો મૂડે પ્રેમમાં.
માયુ કુટતાં કચરાતાં અતી કુટાતા અંતે મરતા.

૧૦

બુઢો—લાગી બલા ડાકણ દીવાની છોકરો—હાં, હાં, હા,

બુઢી—છો દીવાની ડાકણ જની છોકરો—બહા, બહા, બહા

બુઢો—હાય ખટારો ખાધે વળગ્યો કળહાર.

બુઢી—બેશ બન્યો ધરડો ઘોડો લગામ લાલ, આવો મારા નાથ

બુઢો—બળ્યો તારો હાથ મૂવો તારો નાથ

છોકરાં—(હહે છે) હા, હા, હા, હા, હા.

બન્ને આવો, સમજી જવો, સાદી રચાવો, લ્યો બહુ દહાવો:

હોલ વગડાવો, હીચક હીચક ઢમ. (૩)

બુઢી--આવો લટકાળા લાલ.

બુઢો—પૂછડા વિનાનું સાલ

છોકરો--લમ વધાવો હાલ

છોકરી—હોંશથી બતાવો વહાલ.

બુઢી—જીમરના જમાદાર

છાકરાં—ખરેખરા હુંશીઆર

બુઢો—જીવ ચાલ્યો જમદાર.

૧૧.

પ્રભાવતી—જાઓ જય જય જય થાઓ,
પામે કીર્તી ઉજવળ જગમા

છત્રસિંહ—હાબુ હું દુસ્મનને જધ,
પાપી કાપી રોળીશ રણમાં.

પ્રભાવતી—પ્રીયતમ અવસર મંગળકારી

છત્રસિંહ—સત્યમર્મ છે સહાયકારી

પ્રભાવતી—શૂરા પૂરા છો ખ્યારા

છત્રસિંહ—ધરો ધારજ બાળા

પ્રભાવતી--બહેલા વળજે બહાલા આશીર્વાહ મારી આ.

અંક બીજો,

૧૨

પ્રભાવતી--પીયુ પંથ નિહાળે નયનો આ,

રસના રટતી એ રટના

પીયુ.

દીલ દીવાનું થઈ દોડે,

રહી આશા તંતુના જોરે;

ઉભરા ઉરમાં સમાય ના.

પીયુ.

ઉડી આકાશ માંહી ઉઘે,

વળી જાય પૃથ્વીની નીચે;

પીયુનાં પગલાં જણાય ના.

પીયુ

૧૩

પ્રભાવતી--કપટ બાજીમાં રાજી રાજી, પાપી પાજી ગવે ગાજી

વજીર-કાસમ--મુરખ મતી ફરજો.

નીચ પાપી નરની આજો તોડો સૌ પતરાજી.

કપટ.

પ્રપંચની સામે પ્રપંચી હાય ધરી હથીયાર,

રહી હુશીયાર કરી સંહાર જગકર્તા કરે જયકાર.

૧૪

છેલ્લો--આલો મારા લટકાળા મોહનલાલ

છાકરી--હાય મારું હૈયું તું કરતી હલાલ
ચીત મારું ચીરતી તું ચપ્પુથી.

છાકરો--ચરર ચરર છરર છરર અરર અરર
થરકું થરર હાય

આવો.

છાકરો--નવરંગ પ્રહરાં પ્રહ્યાં જોખનનાં,
રસીક રમણુ ડીયર ભમર આ;
હુટો રસીક રમણુ ડીયર ભમર આ
કરમાયા પ્રહમાં ખાવળના કાંટા,
પહેલે નખર વીધે જીગર સરર સરર ભુલ્યો ભમર હાય
આવો.

૧૫

જાન--કૃષ્ણને કમળ કેર જોડલું લલના ના લાલા,
આનંદનો સાગર આજે કિલટયો કુટોના ઠાલા.

બુઢી--શુગતે જોડાણી જોડી પ્રેમથી વાવારે વાલા
કાસમ -આતે વીગ કે માંડયું બારમું બોલો ના કાલા.

છાકરો--ખાપાના બોલ સાચા હત્યા બોંકાણા ભાલા.

કાસમ -ચોટી અણધારી આવી આપદા હોમાણા ઠાલા
બુઢી પરણીને પ્રાયશ્ચીત વેરીયું ઇંઝીકશન આલા

છાકરો--સપે સુધારો ઘરની આબરૂ ઘોંટાળા જાલા-

૧૬

જાનરણીયો--હાયા તે હાયમાં દીવડો, જમણા હાયમાં ઝારીર;

(૨૧ ,

રૂઝુમ કરતા મહેડે ચડ્યા દાદાર તાણી છે સોડયોરે
અશુકો મરડી જગાડીયા જગો દેવ મોતારીરે.

૧૭

પ્રભાવતી—મીઠી વાગળી વાગી ગધુવનમા,
પ્રાણજીવનના પ્રેમ પરગે;
થનક થનક થાય તનમા. મીઠી.
ધાયન મનકુ હરતું શરતું હરખે હરખ,
કામણુગારીમા વીલસે તનસે તરમે;
એ રાગી મોહન હા હાં મીઠી હાં

૧૮

પ્રભાવતી—આ દેવગતી ન્યારી નીલાળો દુઃખીયારી,
પળે પળે રંગો ન્યાન ઢગો ન્યારા એ ઓળખાયે, દૈવ
ખેલે દોરી ધારીરે એ ખેલાડીરે,
ઘડીએ ઘડી નાય નયાવે ઘડીમા હસાવે ઘડીમાં રડાવે
મુઝાવે ભારી દૈવ.
હારી ધીર ધારીરે અણુધારીરે,
વીપરીત અવદશા મારી રાજની કુમારી.
ભોગવું લાચારી ટળે ન ટાળી. દૈવ.

૧૯

છાહરી—સાર સહુ સસીક પ્યાર સુધરેલી નાર કર ધરી દીએ
ચુંબન ગાલ.

છોકરો—નારી ખરા નખરાદાર ફેશનના માર પર
મરી મુવા કંઈક ગમાર.

છોકરી—કનકની શુ કીમત કરશે કુંભાર.

છોકરો—કીમતવીણુ કર ધરી ફેરતે કુંભાર.

છોકરી—ધીક અવતાર ઓળખી ન નાર,
રસીક નહિં મુરખતણો સરદાર;
પ્યાર ખરો ફેશનથી પુર પરખાય-

છોકરો—ધીક અવતાર પારખી ન નાર,
પરણી પછી મુરખ તે પરતાનાર.

છોકરી—પ્યાર નહીં ફેશનની સળગી લ્હાય સાર.

૨૦

બુઢો—ઓ કમગત, ઓ કમગત, તારા પાપે ચોટી આ ડીનપાટ

છોકરો—બાપા બન્યા હુશીયાર.

બુઢો—ઓ ઢેમ ફુલ.

છોકરો—મળી પ્યારી પ્યારી જાઓ વારી વારી.

બુઢો—ઢેમ ફુલ.

જા હેવાન, જા નાહાન, આ જખાન, આ અપમાન.

છોકરો—બાપા બન્યા આશક પછી મળી મર્ધ માથુક બ્હા બ્હા

બુઢો—હટ હટ,

છોકરો—બુઢો જાન.

બુઢો--હટ હટ.

અંક ત્રીજો.

૨૧

કાસમ—વિશ્વ વિનાયક જળ સ્થળ સ્થાપક
વ્યાપક ઘટ ઘટમાં સ્વામી
નટવર નાગર કણ્ણાગાર અમર અજર અંતર્યામી,
નાથ નમામી સ્વામી રામ.
યમ નિયમ સાધન જગ સાધે આરાધે
તું નિભાવે જગ મહીમા ગાવે.
પથ્યરની કરી પાળ પાણીમાં બાંધે.
તું આધારે શરણુ જગત તાહરે,
પતીત પાવન ધર્મ સ્થાપને;
જુગ જુગ કાયા ધારે ધારે ધારે,
અશરણુ શરણુ એમે તો સ્વામી રામ.

૨૨

શખીઓ—ભારી સાહેલી ડંકો વાગ્યો આજ દેશમાં વીર હાક
વાગી રહી.

મલાવતી—ભારી સાહેલી આનંદનો સાગર ઉલટયો બાળા કુલી રહી.

જુએ જુએ લાડકડી વાટલડી બહાલાની;
વાલમ વરણાગીયો જીતી આવે સાહેબો,
વિજય જમ ગાજ્યો રંગ રેલાવીયો.

બની સોળે શણુગારથી ગજગમની ચાલતી જોતી વિ-
જય રંગને.

બની એ ગરમી બહાવરી વીરહે થઈ વ્યાકુળી જોતી
વિજય રંગને

કીર્તી કિન્નર અંદ્રીકા યોગમ ઝક ઝક થાય,
ચતુર ચક્રોરી ચુમતી પ્રેમે ઝડાળાં ખાય.
મનહર મોહની લાગી એ સોહાગી રાગી મનના,
સુખકર સુંદરી જાગી છે સુખાગી રાગી તનમાં;
લટક મટકતી લટકાળી હસતી હસતી મારી,

૨૩

સાહેલી—વારેવા શી મંદ હસે મહમાતી

પ્રભાવતી—જરેજ નવ દીલ મંહી શરમાતી

સાહેબી—સુખ મરડે ને મનમાં મીઠું શીદ છુતારી છલુકે

પ્રભાવતી—પ્રીતમ પ્રીતીના સુખદ સ્વપ્નમાં શીદ વચ્ચે પડી અટકે

સાહેલી ૧—આ ગમે પીયુ કર વીંટાશે

૨—આ હૃદય કંપ તુજને યાશે

૩—આ વેણી પુલડાં વીંચાશે

૪—આ કુસુમ કળી તુજ ચોળાશે

સાહેલીયો—પછી અનંત રખમાં રાજાશે

પ્રભાવતી—જાઓ જરી દાનજો.

વારેવા

(૨૫)

૨૪

છત્રસિંહ—કુસુમવેલી રસે ભરેલી પરીમલ પસરાવે

પ્રભાવતી—ભર પ્રિય ખીલાવે પ્રીતી જણાવે

સંગ સોહાવે

કુસુમ.

કરી ગુંગર એ રસ પીશે પ્રીય માનુની માન મુકાશે

અખળા ઉપર જોર કરે કદી જીત અંમાં શી જણાશે

છત્રસિંહ—રતી જંગ જમાવશે રંગ ધરી ઉછરંગ

પ્રભાવતી—આતુરતા અતર આવે ચીતકુ ચળાવે

ને નેહે નમ વે આ અંગ ફુલાવે

કુસુમ

૨૫

છાકરી—એજ મારા નયનોનાં તીખા બાણ

એજ બાણ લાગે કટારીતે કાગી કારી

એજ.

એજ વેણી આ નાગણ કાળી

ડંસીલી દીલ ડોલાવનારી

કુચ નારંગીને જીવે કોઇરે ધાયલ ઝટ ચામ હારી હારી

ચાલો ચટક લટક મટક વળી જામ જામ

કુમળી કમર લચક લચક.

મારી.

૨૬

છાકરી—આ ચટકદાર લટકદાર ચતુરા ચાલ

ધીરી ધીરી ચાલતી

છાકરી—હું મરોડદાર છું

છાકરો—તું ખરી ખુબીદાર છું

છાકરી—દીકળર જીગર ઉપર અજળ અસર મુખડું કરે

છાકરો—તું છુત્ત છુત્ત મીઠી વાણી સંભળાવી

ચનન ચનન ચન નાચી દીલડું હરે

ગાલ તારા ગુલાબી ઉપર કુરબાન

છાકરી—કુરબાન કુરબાન દીકળન

આ ચટક

૨૭

છુટો—સુખકર બહા બહા

છુટી—અવસર બહા બહા

છાકરો—પીયો રસ ખાલા

છાકરી—આ=હા હા હા

છુટો—ટળી ઉઘાસી

ટળી મઈ ફાંસી

છા. છાકરી—રંગ વિલાસી

બહા બહા બહા

છુટો—બહા મઠઃફર ફર છુટી—અમલે આ પુર પુર

પીડા મઠ ફર ફર

(૨૭)

બન્યા છો બહાદુર રંગીલા વહા વહા વહા
મળી આ પ્રેમ જોડી

બુઢી—બંને દયો હાથ જોડી

બુ. બુ—રંગે રહો પ્રેમ જોડી પ્રેમ જોડી

છો. છો—રસબર રસબર વહા વહા વહા.

